

REVISTA LITERARA

reportaj - satira - umor

Director:

SIMION MICLEA

Redacția și Administrația

ARAD

Str. V. Babeș Nr. 10.

Telefon: 10-83

ABONAMENTE:

150 lei anual. 3 dolari pt. America
500 lei pt. întreprinderile mijlocii;
1000 lei anual pt. marile întreprinderi. Abonamentele se plătesc înainte.

Impozit pe celibat

— O anchetă pela cei vizați —

Vă puteți închipui, dragi cititori, o problemă ca asta nu mă lasă indiferent: Impozit pe celibatari. Pentru că sunt și eu impozabil. Motivele... voi spune când mă va interviua și pe mine cineva. Deocamdată, director mă gonește pe la cerșii neinsurați ai Aradului să văd cum reacționează fiecare în parte față de un loc.

Cu cine să încep? Credeți că-l prind într-o stare sufletească asemănătoare celei create de o veste că cine e dispus să se mai lase îngândărit la rana care-l doare? Să-l laș cu binșorul. Incep cu cel mai blând.

Dr. Furdai... Nu-l așa ușor crezi dumneata, domnule. O mie — ca să vorbească în termeni adecvați împrejurărilor — cere să ai întotdeauna un job și să fii mereu gata pentru orice. Unde te pui, domnule?... Deh! E greu. Cum să-l contrazic, nu mă va putea înțelege. Anii și schimbă convingerile...

Dar să mergem mai departe, cu la că „Dacia” mișună de clienți într-un reportaj ca ăsta, dar mă gândesc că trebuie să termin anula și cu ăștia... nu ești niciodată de integritatea fizică. Omul se gândește prea mult când îl pînă istericalele. Și acum să nu-l deranjezi dela joc și mai cu întrebări de așa natură.

Doctorul Salvi Vula, tocmai se așază pe mâini și de cum într-o zi să se plîngă de prea mult...

Prea multe clientele domnule! Cum dracu să le mulțumești pe toate...

Cred și eu: „omul nu-i de fier”... (rec. mai departe).

Nu vă căsătoriți, ...cu impozit-astea?...

Cine mai prădidește? Și-apoi dumneata nu te gândești la ce ar face nevasta?

Leseria de om însurat e asta? Dreptate și are și cu ce plăti impozitul, iar pe deasupra, el aduce și mulți copii pe lume și până la urmă n'ar mai ști carii ai lui și nu...

Doctorul Siartău e cam mehmur: prea dormit azinoapte.

Să mă însor? Ce-ar spune tenul mei?...

La de altceva, dar așa mă așază s'au obișnuit cu mine: plac.

Și-apoi cine știe dacă nu mă voi însura, dacă găsesc una destul de... tânără pentru mine.

All doctor! Doctorul Tabic, bunul nostru prieten, tocmai se plimbă c'o „noulate” — în frumoasa-i manta piele — când l-am întâlnit. Am făcut ce-am făcut de-am îndepărtat-o pentru câteva minute.

— Ce, ești nebun mă? Tocmai pe mine să mă întrebi în chestia asta? Tu nu vezi că eu de cinct ani umblu mereu să mă însor? Ce să fac dacă s'atât de ghinionist? Eu s'idealist mă, dar dă-le'n măsă (pardon! e vorba doctorului, ce să fac?) că nu pot găsi una să-mi placă până la sfârșit.

— Nu înțeleg, doctore...
— Mă, toate au picioarele slabe...
— ???

— Cad, mă, cad! Cad! Înțelegi?... Așa că am rămas încă tot în căutare... Și... și-i bine mă așa! Faină experiență!...

Abia mă despart de el și dau peste un funcționar al cărui nume îmi scapă — cu toate că m'le bun cunoscut.

— Dragă, aștept să avansezi, să mi se mărească teafa că din 1800 Lei pe lună abia o duc eu, dar să mai fîn și nevastă și să-mi fac copii!...

— Lasă dom'le că și pasările cerului...
— Să trăești dumneata cu baligă ca vrăbii!...

Și m'a lăsat tab'ou, în drum.

— Doamnă Viorel, bine că te-am prins...

— Lasă, domnule, mai întâi însoară-te dumneata!...

(Ăsta m'o ars, dar nu mă las).
— Păi, ce crezi, de ce alerg eu după „păneri”? Ca să văd cât de rău e cel b și să mă conving să mă însor.

— Și cu pipițele ce faci?
— Tot nu incăpe omul de dumneata de când ai mașină!...

Și-acum să vă spun sincer: eu m'aș însura, dar cine dracu mă ia? Nu m'a cerut nimeni încă. Femeile preferă să se „independentizeze” decât să se mărite. Fiecare e cu pretenții. Frecare visează un Făt frumos milionar. Dar se mai isprăvesc și ăștia sau intră ia... știți unde a intrat frumosul Max.

Și-apoi mal e ceva. Cele măritate sunt, în vremea din urmă atât de... altruiste, încât, zău, te gândești bine până să te hotărăști să-ți legi viața de careva. Sau chiar dacă le te, le e rușine să faci copii: „ca să nu se diformeze”.

Așa că... o să plătim impozitul, ce să facem? Dacă nu s'ar s'himba vremurile. Să nu dea Dumnezeu să fie război mare, că n'o să mai meargă pe ales atunci, ci pe bătaie. Atunci o să se pînă impozit pe luxul de a avea bărbat.

Dar asta-i chestie lungă și lată, iar eu m'am depășit spașul acordat de cel ce-și bat capul cu paginajia joii.

Mai gândiți-vă și dumneavoastră și faceți cum credeți, dar țara are nevoie de copii. Sănătoși la trup și la suflet. Tândărică.

Din cugetațiunile lui Mitică

— Apropos de ouă —

Un ou spunea într-o zi privind o găină:
la ulțe, d-le, ce-a putut să lasă din mine!

Un ou — regim.
Două ouă — un cuib.
Trei ouă — Uraioa.

Un struț bătrân privind un ou de găină îi spuse neveste-si:
— Ce struți mici trăesc în Europa!.. Apoi își băgă capul la loc, în nisip.

Nu vorbi niciodată oulul despre jumări.

— „Cocoșul le face, găina le clocește și omul le mănâncă.”

— Păi, dreptate e asta? zicea cățeaua care se'nvățase la ouă.

Un ou de furnică vorbea cu un ou de struț: — Ascultă, șefule! acumă că suntem între noi, spune drept! Te-ai îngrășat d-ta, sau am slăbit eu?

Pu' proaspăt se cunoaște după ce îl gustă. Iar cel vechi după ce îl mănâncă.

Nu fînești discursuri găinilor și nu arătați oratorilor ouă clocite.

Găina clocește ouăle de răfă nu din spirit de „umanitate”. Ci fiindcă e tâmpită și le confundă cu ale ei MITICUȚĂ

O lămurire

Numai pentru cine nu știe

E cam delicat să te ocupi de chestiuni politice, acum când orice vorbă poate avea două înțelesuri și poate deveni ch.brit pentru atâtea butoaie de pulbere.

Ne vom da silința să nu jignim pe nimeni și tocmai pentru a evita gânduri și discuții nepotrivite isvorite din lipsa de informație, credem nimerit să lămurim — pentru cel dela sate mai ales, cari nu prea sunt umbiați în cele politice — chestiunea mult amintitului „Tratat al minorităților” la care Ungaria ține cu atâtea persistență.

Prilejul pentru a ne ocupa de această chestiune, ni-l oferă discursul ministrului de externe maghiar, care a declarat că „Ungaria a făcut toate demersurile pentru a curăți atmosfera între ea și România” și că „numai de România depinde apropierea dintre cele două țări”, — înțelegând ca România să încheie cu Ungaria acela tratat al minorităților.

„Păi, de ce să nu l încheiăm — vești zice dumneavoastră, — din moment ce noi tot acordăm minorităților noastre mai multe drepturi decât ar putea cere ei. Am avea numai de câștigat, deoarece atunci am putea cere și pentru românii din Ungaria acelaș regim pe care-l au ungurii dela noi”.

Lucrurile nu stau tocmai așa de simplu. Pentru că noi nu putem admite ca o țară străină să aibă drept de cenzură asupra măsurilor noastre interne, nici chiar atunci când e vorba de minorități. Or, încheind acel tratat al minorităților, am deschide guvernului maghiar o porțiță de amestec în treburile noastre interioare. Și dupăcum îl cunoaștem pe maghiarii, aceasta ar da loc la complicațiuni și conflicte nebanuite încă.

Dar această chestiune nici nu se poate pune. Noi suntem stăpâni la noi acasă!

Iar cât privește pe minoritari, aceștia s'au declarat mulțumiți cu tratamentul de care se bucură în România, ceea ce face de neînțeles insistența cercurilor maghiare, cari au fost rugate de către chiar organele de presă ale minorității maghiare, să nu se mai amestece în viața lor, că le fac mai mult rău decât bine.

Dar pe semne conducătorii Ungariei nu doresc pacea, ci altceva. O dovedește și acel „Nem, nem, soha!” care formează și astăzi semnalul de pauză al radio-ului ungar. Și atâtea vreme cât această deviză va mai fi scrisă pe steagurile maghiarimii din Ungaria, — să ne erte, dar nu putem crede în pacea lor.

Avem, însă, toată nădejdea că ungurii vor pricepe că nu de noi, ci de ei depinde buna înțelegere în această parte a Europei, pentru că nu-i timp de certuri acum, ci de colaborare între popoare.

p. s.

Moda

Doamna „bine proporțională” a unui „director” arădan, caută să se scuize în fața soțului:

— Ai cilit? Femeea moletă va fi idealul în sezonul următor.

— Bine, bine, dar să nu devii din ce în ce mai ideală, ca să nu mi pierd iluziile!...

Brad

— Fata Negusului a avut mare succes la Brad, deoarece a fost vizitată de un tip.

Tipul neștiind unde locuiește doara a început să bată pe geamurile vecinilor, și să strige mămică mămică nu mă mai cunoști?

Pe chestia aceasta toți vecinii au fost revoltați că i-a deșteptat din somn.

Nu a trecut mult timp că a venit și cearta.

— Una de pe la noi care mai în trecut era udă pe sub-nos era gata să se prăpădească Duminecă seara, la „Cinema”: s'a împedecat în cisme și dacă n'o prindea cavalerul nu știu ce să întâmpla cu ea.

Șobiș și jur

— Un agent dela o primărie s'a obligat că în vederea unei inspecții va începe lucru de dimineață. Omul bun de lucru și funcționar de beție, pardon funcționar de meserie, n'a sosit la birou numai după masă, spunând superiorului său că nu va mai pleca la cârciumă, vreau să zică acasă până nu va termina lucrul. Totuș omul nostru bun de suflet auzind că i-s'a făcut rău cârciumăriei a dat fuga să o salveze, iar lucrul de birou nici până azi nu s'a terminat. Decât să fiți om muncitor mai bine să fiți milos.

— Omul ce umblă tot în haină de doliu, și-a pus neobișnuitul suflet deschizând un mic (birou) a lăta-r în dosul fabricii de marmoră.

Cei cari doresc să scape de păcate — și mai cu seamă femeile — să postească la locul de mai sus pentru a se curăța de păcatele lor și de a se încălca cu altele.

Șopreș

Domnișoara aia cu geanta cu scrisorile, și-a deranjat... motorul iar pentru a și-l repara s'a dus la un oarecare... Oare cum o fi reușit reparația?..

— O doamnă, se știe ea care-l ar face bine dacă nu s'ar mai urca pe teigheaua din prăvălie atunci când vrea să bea câte un deț de „polincă”, nu de alta, dar se prea expune admirației publicului aflător în prăvălie.

— Doamna aia cu sandale albe, prea aseută sfaturile unora și ale altora... Ne temem ca să nu-și facă oarecari neplăceri mai la urmă sau să capete așa din senin, niște aripi și să zboare atunci departe de tot.

— Domnișoara, aia nu mai vrea să se urce în trăsură pe motiv că i-se face rău la... motor. Păi cine și-e devină dudule dacă i'ai dat prea multă benzină?

Hălmăgel

Nu știm care este cauza, că un funcționar dela noi nu-e regulat nici la prânz și nici la cină.

Lumea vorbește dar noi nu prea credem că funcționărașul nostru ar face curte, ori o mai bună vecinătate, și prin faptul acesta face câte'o întârziere.

*Foaie verde de masline
Vecina delângă mine
Intotdeauna prinde bine
Fuge tare la pădure
Și-mi aduce apă rece
Și-mi pune pe cap și mi trece
Ba fugen cancelarie
Și-mi aduce o hârtie
Și-mi scrie o doctorie.* S. B.

Ardealul

*Nepoți! Aveți o țară, priviți-o — ca un soare
Cu plete verzi de codrii, scăldate 'n reci izvoare...
Și câmpuri — și poeme ce 'n vatra lor pasc turme...
Pe aici, nepoți. — barbăre securi, lăsat-au urme!*

*Noi suntem juni — voi codrii din frunză primăvara
Știți să doimiți eu jale, s'audă 'ntreaga țară;
Și Dunărea bătrâna, ea știe să mai spună...
Că lacrimile toate, de secol, ea le-adună!!*

*Dar Mureșul măhnitul și Someșul și Crișul
Cu oștii seci și tulburi văzură — secerișul —
Cum culcă fierul coasei în holdă vara — grăul
Și cum izbește 'n stâncă la cotitură — râul —*

*Din creștet până 'n vale tu secerăși puhoiul
Braț de iobag, ce veacuri, și l'a muncit — ciocoiul!!
Din trăznet și din fulger și-a fost „ieri” smulsă ura!!
Și a lanțului verigă ai rupt-o tu — cu gura!*

*Mai bine de cât codru, mai jalnic de cât Crișul
Părinții îți vor spune, nepoate — și tăișul —
Ce 'n carne și în oase tăiat-a... vijelie!!
Ardealul să-l unească Ardealul — pe vecie!!*

*Povestea și o sfârșește în nopți târzii — un tată.
Pe o vatră încălzită, când rânile și arată...
Un plumb hain de pușcă — în carnea, ce-l sugrumă
Abea... abea, mai geme... ca frunza 'n nopți cu brumă.*

*Tu plângi... dar nu mai plânge. Nepoate nu mai plânge
Deși, ni-e tras hotarul cu lacrimi și cu sânge...
Povestea ni-e sfârșită, cu altarul biruinții!!
Pe care ars-au jertfă și frații — și părinții...*

*Nepoate! Astăzi țara — în zări — lărgitu ni s'a...
De când Drapelul Țării a sluturat la Tisa!!!
Nepoate, nu mai plânge. Să râzi de bucurie...
C'Ardealul azi unit-e! Unit-e — pe vecie!!!*

Traian Russu-Șirianu

Pecica

Unei doamne care și-a lăsat batul din mai multe motive...:

Adevăru-l că-ți trebuie Unu'asa... ca s'ajungă Nu — vorba aia — face cul Vezi... deacum e noaptea lungă

— O dră, cu mers de zelja statură'nprumutată, — are ea vorbă — de toate, dar cam se mână a artificial. Nedumerit, într pe unul care știam că știe. Într batul l mi răspunse, că adevcă are nu știu ce — prea moale pentru a sta așa sus...

— Trebuie să revenim în chestiune — cunoscută — în ce — e drept — n'avem nimic de spus, însă înem să amintim un domn, care făcea mare caz de mănism pe vremuri, că e singur care are în birou angajați în gimie unguri.

Și dacă nu ne'nșelăm aceștia au câte un dosar la o anumită toritate din Arad. (?)

— Ne spune unui, care a cins într'o noapte la Dacia, im sille:

La o masă retrasă într'un al cafenelei, un grup de 6 soane. Sunt singurii clienți; de fel ora e înaintată, sau mai z's scăzută. Muzica, cerc în lor, întonează diferite feluri ceardășuri, spre marea delectar comesenilor cari fredonează'n dină. Discută încet. N'am auz vorbeau. Oare cine-au fost și c'au avut să-și spună?.

Bârzava

Și acuma mai nou, la Bârz este dentist așa că de aci în n'o să mai fie neveste fără numai doamnă ferește să nu puie dinți și în altă parte că urmă să adeverește povestea zice că „mușcă”.

Baja de criș

Duduile Rozsica și Csizma de asemeni și comerțul făcut comunele din vecinătate forme obiect de vorbă și preocupare tru toată lumea. Asta din câștigului obținut în comerț a postului de noapte și a vinului landa..

De, flecare cu ce poate!..

Băița

Chestie veche. Două dudule drăgostite pe urma războiului l-au avut pe Haldina cea mică tru batista unui pretins inginer s'a ales cu părul de pe cap și iar cealaltă cu haina în sfârșit a ajuns domnul con să le înpace.

La hotărârile băeților din tate de-a nu se mai însura în purile aceste grele, fetele au ceput să și arate dibăcla și, gența, refuzând categoric, orice tinaș. Dând atenția numai vâilor și celor ne apți, de-a fact mată. Norocul că ei, nu regretă e mare grădina lui Dumnez sunt multe Eve în ea. (In în nirea visului s'au comandat multe duzini de proești și învâ O domnișoară absolventă bun patrecerea trecută se credea mândră, a decăzut dând gră refuzul unui băiat, la dan Așa se întâmplă când alerg trăsura care nu te așteaptă.

La doctor

Un tânăr căsătorit (nu și tânăr de ani) l se plânge doctorului: — Domnule doctor, în ultima vreme mă simt foarte rău. — Și... în ce parte ai neplăceri? — ...Acasă, domnule doctor..

Indrăgostita

Hăzmândăul ăla dela Bullu îmbracă mundirul încurând. Droga lui cea mai drogă, e surprinsă de mămică ei că ascultă, dela o prietenă, niște glume cam fără perdea. Ba le și notează într'un carnet. — Ce faci măi Linda, ascultă glume nerușinate și încă și le și notezi? — Să vezi, mamă, Sandi merge la cătane și acolo se spun glume. Și cine nu știe glume cu pointă porcească, trebuie să intre sub pat..

La restaurant

Un cunoscut financiar și om politic al orașului e nevoit să mănânce într'o zi la restaurant. I se servește supă. Mănâncă încet, facticos, ca plăcerea să fie mai mult. După ce nu mai putea lua cu lingura, fiindcă abia mai erau câțiva stropi pe fundul farfuriel, el o ridică și-i tot dă cu lingura. Chelnerul îl observă și dela o vreme: — Domnule... să nu vă aduc o... sugativă?..

La cărți

Doi prieteni buni joacă într'o partidă de poker. Deodată unul din ei îl sportofează pe celalalt: — Ionel, de-o jumătate de oră te observ: tu trizezi. Ionel nici nu ridică ochii din cărți ci răspunde clar. — Știu...

La un teatru

din Praga, un artist apare pe scenă. Stă. Stă. Stă. Și nu scoate o vorbuliță. Publicul începe să se impacienteze. Dela o vreme, chiar să protesteze. Atunci artistul: — Ce, nu mai e voie nici să faci, acum? — Și a fost arestat...

Cumpărăți haine paltoane, mantăi de ploaie și de piele la

IOSIF MUZZAY

MAGAZIN DE HAINE

ARAD, vis-à-vis de Teatrul Comunal

Mare asortiment de haine gata. — Se execută și la comandă

Prețuri reduse

Ing. Popovici

primește o scrisoare, netimbrată, dela un prieten care-l știa păcălci și care vola „să i-o facă”. D. Popovici s'a lăsat prins, a plătit taxa, dar când colo, în scrisoare nimic mai mult decât: — „Sunt bine. Aurică”. D. Popovici a luat o platră de vreo 15 kgr. a împachetat-o și l-a trimis-o cu ramburs, însoțită de o scrisoare explicativă cu următorul conținut: „Piatra asta mi-a căzut depe inimă când am aflat că ești bine”.

Picături...dramatice

Alarmă în miez de noapte

Teatru cinematografic. Scena reprezintă un dormitor modern. Un pat. În el dorm liniștiți „Soțul” și „Soția”. El s'a întors aseară dintr'o lungă călătorie. A fost o revedere tandră. Acum dorm. De pe culoar (din culise), vine zgomote nelămurite.

SOȚIA (Se trezește bulmăcită de somn își zgâlțâie soțul) Auleo! Vine bărbatul!

SOȚUL (sare zăpăcit) Aoleo! (și înhață hainele la subțioară și... își ia pe fereastră afară).

(Cortina cade leșnătată de râs).

O idee

La concentrare. În fața plutonului. Don' plotonier Răstoacă inspectează frontul din flancul drept. Trece pe rând în fața fiecărui soldat și-l măsoară din cap până'n picioare. A ajuns în fața unui june fercheș, elegant cu monoclu și șapca pusă oștește pe sprânceana dreaptă.

PLOTONIERUL: Ce ești tu în civilitate, leat?

LEATUL: Să trăiți dom'le plotonier, sunt profesor de filosofie.

PLOTONIERUL: Bravo! Și știi tu ce e aia o idee!

LEATUL: Da, don' plotonier. După Descartes ideea este noțiunea pe care ne facem despre un lucru sau o ființă.

PLOTONIERUL: Perfect! Văd că știi... Atunci, pune matale șapca o idee mai pe stânga.

(Coțina cade o idee mai la dreapta).

Casă mare

Sofragerie în casă modernă. După masă. Doamna și Domnul au luat masa. Acum stau la cafea. Doamna adună firimiturile în palmă și le pune în farfuria. Domnul aprinde țigara. Frusina, nostimă tinerică, aduce cafeaua.

DOMNUL: Aha! Perfect. Pune-o aici Frâsinico!

DOAMNA: Și p'ormă să strângi masa Frusino.

ERUSINA: Prea bine conlă.

DOMNUL: (privind mâna cu care Frusina îi aduce cafeaua sub nas)

— Mă, mă și ce brăjară mișto avem! E dela dânsul?

FRUSINA: (rușinoasă) — Nu e dela fostul meu logodnic.

DOAMNA: Mataș, pa d'entimité ave la servant' că p'ormă știi!

DOMNUL: Lăse frate!

DOAMNA: Tros! Par'că ce? Jo le'nterogé...

DOAMNA: Așe! Gata! Ascultă frusino, di seară avem mosafiri la masă. Să faci bine să nu'mi vii la servit' cu brăjară și cu inele pe dește.

FRUSINA: Așa!... Știi nu's de cine știe ce valoare dar vă mulțumesc totuș că m'ați prevenit.

DOMNUL: (vesel) — El t'a arse! (Cortina se lasă rușinată).

A adus-o

Intre prieteni.

— Bravo Moritz. Felicitările mele că te-ai însurat. Am auzit că nevastă-ta se trage dintr'o familie foarte bună.

— Se trage? Nu. A adus-o cu ea!

Noul comandant al străjerilor arădani

Întâmplările din lunile proaspete în amintirea tuturor, ne-au împiedecat, la aceea vreme, să subliniem instalarea d-lui profesor Alexandru Constantinescu în funcțiunea de comandant al străjerilor arădani. O facem acum, cu sinceritatea din totdeauna, pentru că numirea d-lui Alexandru Constantinescu, denotă grija mare pe care „Straja Țării” o pune întru a-și alege slujitori entuziaști și idealști.

Pe profesorul Alexandru Constantinescu, îl cunoaștem de mai bine de un deceniu; de când tinăr și el, și-a ocupat catedra pe care a cinstit-o și a ridicat-o la nivelul pe care astăzi, ministrul Educației Naționale, d. Petru Andrei, l-a oficializat printr'o circulară ce surclasează îngustimea principiilor pedagogice de altă dată: *Legătura sufletească dintre profesor și elev.* Căci, și'n vi-

ața de toate zilele și pe catedră, profesorul Alexandru Constantinescu, spre deosebire de alții este, pentru elevii săi: prieten, frate și părinte.

Cu aceste calități atât de necesare pentru îndrumarea sănătoasă a unui tineret supus influențelor nesănătoase, profesorul Alexandru Constantinescu, va ști să ducă legiunea arădană de străjeri, pe făgașul înaltelor gânduri regale, ce-au priveghiat și priveghiază, cu atâta splendidă grijă, la formarea generațiilor cari, mâine, vor conduce destinele Țării.

Profesorului Alexandru Constantinescu îi cerem scuze pentru rândurile astea... e prea modest ca să-i poată fi pe plac.

Comandantului Alexandru Constantinescu, îi urăm Spor la muncă.

Ieronim Cărunța

Șarada

— Te pricepi în deslegarea șaradelor?

— Da.

— Atunci desleg-o pe aceasta:

— Primul aleargă, cel de al doilea la fel, dar cel de al treilea stă pe loc.

— N'o pricep. Dar care e deslegarea?

— Simplă. Cei trei copii ai mei, dintre care unul nu merge încă.

La școală

Șoim Halmovici e în clasa doua primară. Într'o zi profesorul îl strigă și-l întreabă:

— Șoim, la spune mi tu mie din ce se face plasa?

Șoim roșește, găfâie, și în cele din urmă reușește să răspundă:

— Plasa se face din niște găuri legate între ele cu sfoară.

Remediu sigur

— Cum a reușit doctorul s'o vindece așa repede pe nevasta ta de nervozitate?

— Simplu de tot. I-a spus că nervozitatea e un atribut al bătrâneții.

L-a scăpat iar

Întâmplarea se petrece în țara strujiilor.

Un struj polifist se la odată după un struj hoj. Hojul are un cazier bogat, așa că îndreptățește, în totul urmărirea inversunată a poliștului.

Intinsul nemărginit al pustului este singurul martor al acțiunii celor doi: fuga și urmărirea.

Distanța ce-l separă se micșorează din ce în ce și zeul dreptății pare că e gata să-i reteze avântul delicventului, când o idee salvatoare îl fulgeră prin creier acestuia: se oprește și-și vâra capul în nisip. Poliștului se oprește și el și, lovindu-și înclădat fruntea cu laba, exclamă pentru sine:

— Na, că iar l-am scăpat, fir'ar la draculul!

Raționament feminin

Lumina lunii se așternea peste câmpuri. Cerul albastru și argintiu stelelor excită nervii zeului Cupidon...

— Mă vei iubi veșnic? surură fata, scuturându-și din păr, florile cari o ninseseră.

— Veșnic!

— Și vei veni și mâine?

— Voi veni!

— Pe cuvântul tău de onoare?

— Pe cuvântul meu de onoare?

Și el plecă, zorit și cu sufletul în sărbătoare spre casă. Sărind însă din mers în tramvai, căzu sub roți și fu omorât.

...El nu mai veni, a doua seară, la fată. Ea când auzi întâmplarea, murmură desamăgită:

— Așa sunt toți bărbații. Nu te mai poți încrede în nici unul. Promit și nu se țin de cuvânt.

... Experiența

— Tăticule, întreabă Mircior care e dornic de-a se instrui, spune-mi de ce „Victoria” e nlotdeauna reprezentată printr'o femeie?

— Lasă dragule, vei înțelege asta mai târziu... când te vei însura.

Reversul

Bărbatul face inputări nevastei, pentru că n'târzie prea mult cu nimicurile de toaletă.

— Din ce în ce îți trebuie tot mai mult timp ca să fii gata.

— Și eu îți-aș putea face aceeași dojană...

La lecție

— Spune tu Ionescu, care-l vli-lorul verbulul a căsca.

— A dormi, domnule.

La școală

Arunică nu știe poezia. Învățătorul îl ceartă:

— Vezi, Arunică, eu când de vârsta ta, știam pe Eminescu pe dinafară...

— Și tot nu ați ajuns decât biet învățător...

...Momentul oportun!

— Coniță, a telefonat Micșulescu și i-am răspuns sunteți încă în pal.

— Și ce-a răspuns el?

— Că se grăbește să...

Medicament eficace

Un cunoscut avocat comună arădană, scrie farmacist din oraș:

— „Sunt foarte mulți de leacul ce mi-ai dat pentru triva răgușelii. De când l-am luat, nevastă-meu aproape nu mai vorbește. Trimite-mi încă zece sticle. Și sticlele mele e răgușită”.

Al duminică
Indescif

Depinde... de ce atârnă!

— Nevastă ta doarme ușor?

— Depinde: dacă băețușă noaptea iar eu îl leagău cel tregi, ea doarme bușean. Dacă viu eu ceva mai târziu ac trezește îndată ce deschid...

Familie modernă

— Nu te-a certat mama că ai venit azi noapte acasă?

— N'a avut cum să mă certă căci ea nu era încă acasă.

— Dar tatăl tău?

— Oh, el era așa de rău că mama nu a fost acasă când a venit el în speranță încă nu ni-a zis nimic.

Copiii teribili!

Mama: Haide pușorule, de a merge la culcare, să te culci.

Fetița: O, nu! N'o sâră trage o palmă.

Mama: Dar de unde știi?

Fetița: la 'ntreabă număticu!

Cele mai frumoase bijuterii, ceasornice, mai precise, tari și obiecte pentru cadou.

COLOMAN HART

Bijutier

ARAD, Palatul Minorților. Prețuri...

Mica publică

Vizitați Salonul de frizură FAN CĂMPEAN, din Piața No. 3. Serviciu prompt.

MAȘINI DE SCRIS de toate tipurile de imprumut, la M. SZEGEDI str. Brătianu 7. Tel. 11-4900 special de reparațiuni pe mașini de scris, mașini de tipocuri rezervoare. Depozit — șapirograf — indigo — accesorii pentru mașini...

La granițele Țării!

La granițele Țării, Români — s'aude tunul...
De-aici dela hotare; să nu lipsească — unul!
Zăgaz de-ojel să facem, când tunul groaznic geme,
Ve cheamă astăzi gîta, veniți, veniți — din vreme...

Șel! In țara asta de-ți pune voi piciorul
Titul și securea — și coasa și toporul,
Să-ți împlină ca'n vremuri cu ură aspră Moșii,
Țara asta scumpă — și n'au s'o prade hoști!!

Vom da o palmă din ce ne-au dat părinții.
REVI: Sărta de ne 'mpinge vom sfârteca cu dinții.
roporaț vânos de stîncă. vom secera cu ură,
șel ce în suflet ne-aruncă foc și zgură!!

De-om fi puțin, vin morții în rînd cu noi la luptă,
Cu oase deștrate, cu carnea'n fășii ruptă...
Cu pleptul de aramă, vom risipi furtuna
Și-vom birui dușmanul și azi — ca'ntotdeauna!

La granițele Țării, Români, — s'aude tunul
De-aici dela hotare, să nu lipsească — unul!!
In vatră lasă-ți pruncii, nevasta — și ogorul,
Și-apucă'n mâini Române — ca'n alte vremi — toporul!!

Traian-Russu-Șirianu

Cântec mignon fetei dragi

Contur să dau ființei tale ca
In clipe de suprăună reverie.
Azur în ochi și negri pun
Și-mi cluesc statu vie...

Cu migdloară muncă fantezie
Croindu-te din cânt de alintă
M'aplec, sfios, — în ritm de poezie
Să măngâl în ardoare ființa ta tăcută.

Contururi sedefale, madonice sculptate,
Abisuri fără viață și fără elixir!
— Să torn cu dărnice vieții îmbelșugate
Precum goli-a Isus seraficul potir.

Plin de mândrie atuncea, de viață cu un rost
Să picure din tine mărgele de lumină
Și, să contempți, sobru, l'al Păcii adăpost
C'om renăscut dorința în stîlpul hîd de tind.

Dar...

Struniva oare cîntul în fragedul tău trup
Ca sborul de arhangheli în pacea fără vise
Ca zumzetul de-albine în lumea unui stup
Și ca o primăvară în lumi de paradise?!
Dece te cant atîta
In firea mea. — Iubire.

Ilie E. Brîndză

e apropiie tragerile

stem nou pe tranșe 2 Trageri într'o lună
Fiecare Tranșă 100000 lozuri matcă:

Tranșa III-a		Tranșa IV-a	
Tragera la 15 Decembrie 1939		Tragera la 18 Decembrie 1939	
Știguri	à Lei	Câștiguri	à Lei
1	Un milion	1	5 milioane
2	900 000	1	3 milioane
3	800 000	1	2 milioane
4	700.000	10	1 milion
5	600.000	5	400.000
6	500 000	20	100.000
7	400 000	50	40.000
8	300 000	1200	10.000
9	200 000	4000	400
20	100.000		
50	20.000	Prețul unui sfert de loz	
100	10 000	Lei 200. Lozul este va-	
200	2.000	labil numai pentru tranșa	
500	1.000	înscrisă pe loz. Câștigu-	
1000	800	rile se plătesc fără reji-	
2000	200	neri de impozite.	

Apare în curînd Cărindariu lui

Juan Nojita

Americănească

Scena se petrece pe o corabie americană:

- Căpitane, un om a căzut în mare!
- E un matelot?
- Nu căpitane, e un pasager.
- Și-a plătit locul?

Cumpărături

- Domnul vine dela birou.
- E vremea mesei. Unde-i mama, Fifi?
- În oraș, după cumpărături.
- Ei, ce-i trebuie iar?
- Nimic, dar s'a eus să văză dacă n'ar găsi ceva, care să pară că ar putea să-i trebuia-scă.

Un om cinstit

- Chelnerul te acuză că ai piecat cu consumația neplătită.
- N'aveam decât un sutar fals, d-le judecător și nu puteam să-l înșele pe bietul om.

Basme

- Mămico, dece încep toate basmele cu: „A fost odată..“?
- Nu, copilule. Unele încep cu: „Azi m'au neținut la birou niște afaceri urgente...“

Acuzare

- Un regisor către un actor:
- Slab, slab, momentul când o acuz de adulter...
- Dana, ceata n'ai fost niciodată în șelaf.

Modelul

...O tânără față, puțin naivă, dar tare frumoasă și care pentru ași câștiga existența poza pictorilor goală. Un pictor îi propune de a poza de trei ori pe săptămână.

— Pentru o Preclstă, virgină îi spuse el

— Da, dar atunci numai până la centură, răspuse buna noastră prietenă.

Baladă

de Emil Ilie Brîndză

M'am prins în brață iar cu Muza
S'acum, a ține-te poete.
Vom chinui pe căi în viață
Când vîntul flutură-ne'n plete

Și'n cale ne-o apare hîdă, goală
Și sinistră spectrul mizeriei bobeme.
Vom chiui s'audă cerul, și'om arbora
La pâlărie trei verzi și trei albastre pene.

Vom crede trudnic în isbîndă
De vom mușca cu dinții din noroi,
Vom dărui vieții atîta bine.
Și'n urmă da-ne vom pe noi.

Eu știu că'n mine e poetul
Cu ochii țintă la zenit
Vultanic peste plebe-aruncă
Disprețu-i fin și ipocrit.

Vrea glorie, de-ar fi să fie
'N răbojul veacului ce o să vie.
Și, dacă până atunci obida
Mușca-l va lacom cu mînie

El tot spre steaua lui priviva.

E trudnic drumul și cu spuză!
— Haid, vin femeee ideală
Și'năbușemă'n vermi-ți; Muză.

Colțul lui Tândărel

Modest

Doi tineri avocați arădani se plimbă pe eternul „Corso“

— Măi, dacă aş avea eu atâtea bancnote de o mie câți oameni se plimbă pe „corso“ la ora asta!..

— Atunci?

— Atunci... n'aş mai avea decât o singură dorință.

— Care?

— Să-mi lasă lozul cel mare și să mă moștenesc 1.000.000 de dolari.

— Astea-s două dorinți!..

— Ei Ei? Ce, te moștenesc pe tine?

Piramida lui Kafu și răsboiul ruso-finlandez

Intr'unul din numerile trecute am publicat un extras dintr'o carte care se ocupă de secretele matematice ale unei piramide egiptene. Prin anumite calcule, în cari intră diferite dimensiuni ale piramidei, se obțin date istorice cari corespund unor evenimente. Printre acestea este și 27 Octombrie 1939.

Exact la acea dată, la Moscova s'a hotărât denunțarea tratatului de neagresiune ruso-finlandez, în urma cărui fapt, Jol, trupele rusești, au intrat pe teritoriul Finlandei. Și urmările pot fi mai grave decât s'ar putea bănui. Anglia va întrerupe tratativele economice cu Rusia, America nu va rămâne indiferentă. Evenimentele atrag după sine alte evenimente, așa că, probabil, data de 27 Noiembrie este începutul unor schimbări de repercusiuni asupra întregii omeniri.

Cine ești dumnata?

Cu ocazia noului premierat al Dlui Gheorghe Tătărescu, ne aducem aminte de o candidă întâmplare depe voemea când domnia sa a fost pentru întâia dată în fruntea guvernului.

Intr'o zi, fiind în trecere pe la Hațeg, voia să stea de vorbă cu un vrednic om al guvernului: avocatul și deputatul Nasta. Acesta locuia în cameră mobilată la o mare româncă pe care o cunoștea jumătate de țară și care avea o servitoare din cale afară de credincioasă. Și Leana făcea mult și la domnul dipotat. Când a venit s-l caute pe d. Nasta d. Tătărescu și cel de cari era însoțit, au dat peste Leana:

— Ce potiiți dumneavoastră?

— Am vrea să vorbim cu domnul deputat Nasta.

— Nu se poate. Spuneți mai întâi cine sunteți dumneavoastră.

— Du-te numai și spune-i că niște domni din București îl caută.

— Hai, că mulți domni îl caută pe el dar nu pot lăsa să intre la el toți dute-vino, pentru că are mult de lucru. Spuneți cine sunteți și pe urmă... o să văd..

— Păi, dacă nu se poate altfel, — a cedat primul ministru — spune-i că Gheorghe Tătărescu ar vrea să-i dea bună ziua.

— Care Tătărescu, că doară nu-l fi primul ministru?

Ba chiar el.

— Ho, d'apoi de ce nu spuneți? Chiar domnu primministru. Dar zău, să vă spun, eu altfel îmi închipuiam un primministru.

— Cum, femeie?

— Mai, cum să spun, mai... burtoș...

Din viața vânătorilor de lei

Doi vânători pleacă în direcțiuni diferite, să împuște... lei (pentru că acasă „impuşcau francul“).

După o lipsă de un an se întorc amândoi acasă. Unul, încărcat de vânat, celălalt, cu mâinile goale, cu buzele umflate, „cu ochii stinși, cu graiul siab“.

— Ce-l cu tine mai, n'ai vânat nimic?

— Nu. Nimic. Am ghinion.

— Pe dracu! Ia uită-te ici! Și-l arată patru piel de lei.

— Cum dracu ai făcut?

— Simplu. Nu vânam decât noaptea.

Și cum ochii leilor sunt fosforescenți, jinteam drept la mijloc și fazele cădeau. Metodă sigură!

— Măi, să fie al dracului! Am să încerc și eu.

Și vânătorul a plecat din nou.

Dar după un alt an s'a întors din nou, tot fără nici un vânat.

Ce-l măi, iar ghinion? Nu îi-am spus ce să faci? Ai uitat metoda?

— Uitat, pe Naiba. Dar vezi că îi-a mers vestea în toată jungla și pe când am ajuns eu, leli prinseră mișcarea.

— Cum?

— Închideau câte un ochi... Păs de mai trage... „la mijloc“...

Un european șmecher, fricos și nepricteput s'a pierdut de-o expediție prin Africa și a nimerit la un trib de negri. Văzându-l navli și inofensivi, omul a prins curaj și a început să se laude ba cu una ba cu alta. Și când a prins a înțelege că negrii admirau pe bunii vânători, unde nu mi-a început să le povestească minuni făcute de el, care nici una, nici alta, era cel mai mare vânător de lei, din toată Africa. (Văzuse el că pe-acolo nu prea dau leli).

Dar se vede că dracul l-a pus într'o zi apare un leu mare, cât... un pot (ca să vorbim în metafore ca Ionel Teodoreanu) — și haț! fură un copil. A doua zi iar și iar.

Ei, dar negrii aveau printre ei pe marele vânător supranumit spaima leilor (fiindcă era sărac lipit și n'avea para chiară). L-au rugat așadar, să-l scape de animal.

„Hic Rhodos, hic salta!“ sau, pe românește: Acu-i acu! Ce să le spună, cum s'o 'ncurce? Dar a găsit repede:

— N'am pușcă am pierdut-o pe drum.

Dar negrii nu s'au lăsat. Aveau ei o pușcă soldățească, cu balonetă. L-au pus-o în mână și i-au urau noroc.

Vânătorul nostru nu mai avea încotro. Vânătorul nostru nu mai avea încotro. A luat arma la spinare și a plecat în sunetul tam-tamurilor. A cutreerat jungla timp de o jumătate de zi, dar de leu n'a mai dat. Ca să se asigure, totuș, lua din când în când pușca de pe umăr și împungea cu ea prin tufiguri.

Dacă a văzut el, și-a văzut că

leul (poate de frică) s'o îl cărat în treaba lui, s'a hotărât să se întoarcă în sat.

Dela mic la mare, toți îl așteptau la marginea șirului de colibe. Și când l-au văzut, au început să-l facă o manifestație de simpatie de nu mai știa bietul om ce să creadă. Pânăce, în sfârșit, a spus că-i oboșit și s'a retras în coliba unde-l aștepta concubina lui, cu masa pusă. Când l-a văzut, și ea a incuput să bată din palme și să-i atribuie cele mai măgulitoare însușiri și epitet.

Intrigat, dar neîndrăznind să întrebe nimic, a intrat în colibă și când a ajuns în fața unei oglinzi care îi fusese dăruită de preotul tribului, totul i s'a lămurit deodată:

Leul era agățat la spate în balonetă...

(Degeaba mă înjurați că așa era. Săc!)

Și-acuma, ca să nu pățiți ca cei de mai sus, să vă învăț cum se prindeleli:

sunt mai multe metode.

Cea mai simplă e să prinzi mai mulți și să dai drumul la cei ce-s peste numărul dorit. Unii spun însă că e mai bine să lei Sahara în ciur și să ciurulești până ce cade nisipul și rămân leii.

Eu cred, tătusi, că metoda biblică e mai bună.

Anume: Strigi în pustie: Cămila trece prin urechile acului. Leul aude, se ambiționează și vrea să-și arate că poate trece și el. Ții acul în sus și când trece leul, îi faci repede nod la coadă și rămâne prins. Dacă nu reușiți mai încercați.

Dar să nu pățiți ca cei ce-a învăț leul fără arme.

Iată cum:

Un vânător de lei începător, a rămas singur în junglă. Când s'a întâlnit cu colegii, a povestit ce i s'a întâmplat:

Un leu l-a urmărit în fugă și de frică, vânătorul a soapat pușca. Și fugi și fâgi! Deodată mă uit înapoi: leul zăcea pe nisip, la o sută de metri înapoia mea.

— Eu aș fi făcut în nădragi, de frică! îl întrerupse unul dintre ascultători.

— Păi, ce crezi tu, pe ce-a luncat leul?!

Poveste scoțiană

S'a întâmplat în Anglia fire linia Londra-Dublin. Trei copii cariera au găsit un joc original.

Unul din ei pune o bucată hârtie pe șină. Trece un tren și hârtia rămâne furțită și lipită pe Copiii pun altă hârtiuță. Trece alt tren. Hârtia rămâne tot pe șină. Copiii puo din nou o hârtie. Trece al treilea tren Hârtia a rămas lipită de roata unui vagon „rap dul“ de Scoția.

Punere la punct

O văduvă tânără cere un medic becher și bogă.

— Doamnă, leacul Dv. plu. Trebuie să vă rămân.

— Doctore dragă: sunt de acest diagnostic. Mă satori cu plăcere cu d-ta.

— Pardon! Medicul cere un medicament, dar nici un medic.

Cumpărați haine, p. D. ne, mantăi de ploaie, și pielea la

IOSIF MUZS

MAGAZIN DE H

ARAD, vis-à-vis de Te

Comunal

Mare asortiment de

gata. — Se execută

comandă

Prețuri reduse

Mica publicitate

Vizitați Salonul de frizerie FAN CÂMPEAN, din Piața No. 3. Serviciu prompt și

MAȘINI DE SCRIS de vânzare de imprumut, la M. SZEGED str. Brătianu 7. Tel. 11-44. special de reparațiuni pentru șini de scris, mașini de tocure rezervoare. Depozitatie — șapirograf — indigo accesoriile pentru mașinile

APARE „Cărintariu lu Iuăn Noj”

In curând apare „Cărintariu lu Iuăn Noj”, alcătuit tot așa ca în anul trecut, având în plus, așezarea nouă și definitivă a târgurilor din județul Arad, întocmită acum câteva zile.

Calendarul e aproape terminat și peste câteva zile, se va începe expedierea lui celor cari l-au cerut.

Calendarul se va vinde tot cu 13 lei ca și anul trecut. Insistăm asupra acestui lucru, deoarece toate celelalte calendare apărute anul acesta, au avut prețuri mai mari.

Cei ce se ocupă cu vânzarea calendarului, vor primi un rabat de 2 lei de fiecare calendar.

Tot aci facem cunoscut că

celor ce-au cerut și vor cere calendare, că până la exemplare, le vom trimite tramburs, adică vor să le plătească la rînd lor dela postă.

Cei ce vor să se ocupe cu vânzarea calendarului în condițiunile aceste, să comunice pe o cartă arătând și numărul de dare de care au nevoie.

Pentru început

D-l Blegea se duce la Dv. ce credeți?

— Puteți încerca. Pentru o balenă v'ar fi de-ajuns.

Jucați cu încredere la
LOTERIA DE STAT
Colectura Oficială
Sediul Central: Cluj, Str. Reg. Maria No. 46
I. OLARIU
ARAD Str. Brătianu No. 3.